

рѣчь на Демостена (I. 13.), гдѣто се казва, че на този походъ въ Тракия Филипъ свалялъ и качвалъ тракийски царѣ.

Сега и Керсоблептесъ, който вече на 353. година се опитвалъ да влѣзе въ прѣговори съ Филипа, почувствувалъ желѣзната рѣка на македонския завоевателъ, а Амадокосъ, който тогава попрѣчилъ на Филипа, да мине прѣзъ неговата земя, сега могълъ да се крѣпи въ владѣнията си само съ това, че помагалъ на Филипа като неговъ съюзникъ.

Като съюзници на Филипа въ тая война се явяватъ и византийцитѣ и перинтянитѣ, които се карали съ Керсоблепта за спорни граници. Прѣзъ есенята на 352. год. Филипъ се явилъ въ Пропонтида и взелъ да обсажда крѣпостта Негайон Теихос близу до Перинтъ. Атинянитѣ, като видѣли, че тѣхнитѣ владѣния въ Херсонесъ сж въ опасностъ, рѣшили да изпратѣтъ тамъ флота и войска, но понеже скоро слѣдъ това се разчуло, че Филипъ билъ тежко боленъ и даже мъртъвъ, прѣкратили започнатото въоръжаване и едвамъ на слѣдующата 351. год. назначили за атински главнокомандующъ Харидема и го изпратили съ десетина кораба въ Хелеспонтъ. Между това Филипъ оздравѣлъ и наредилъ дѣлата въ Тракия по волята си. Керсоблептесъ билъ принуденъ да отстъпи на перинтянитѣ и византийцитѣ спорнитѣ земи и да прѣдаде на Филипа сина си като заложникъ.

Слѣдъ това врѣме Амадокосъ не се споменува вече и вмѣсто него като съюзникъ на Филипа се явява нѣкой си Тересъ (III.), който трѣба да е билъ наследникъ на Амадока. Вѣроятно, спороветъ за наследство на Амадока ще сж станжали причина за нови неприятелства, при всичко че синътъ на Керсоблепта още стоялъ въ Пела като заложникъ. Войната се подгачила изново на 347. година.

Воденето на тая война Филипъ отначало повѣрилъ на Антипатра, а отпослѣ самъ се отправилъ въ Тракия прѣзъ мѣсець мартъ на 346. г. Между това още се продължавала войната между атинянитѣ и Филипа за градъ Амфиполъ и за това естествено Харесъ, атинскиятъ пълководецъ въ Хелеспонтъ, помагалъ на Керсоблепта, при всичко че този формално не билъ встъпилъ въ съюзъ съ атинянитѣ. Съ атински наемници Харесъ обсадилъ нѣколко крѣпости на тракийския брѣгъ, като Серионъ, Ергиске и Хиеронъ Оросъ, за да ги запази за Керсоблепта и осигури противъ македонскитѣ нападения.

Въ врѣме на по-послѣшнитѣ прѣговори за миръ, водени въ Пела и послѣ въ Атина между Филипа и атинянитѣ на 346. год. прѣди неговото трѣгване за Тракия, Керсоблептесъ напрасно се опиталъ чрѣзъ нарочни пратеници, щото и той заедно съ атинянитѣ да може да даде клетва за сключения съ Филипа миръ. И така Филипъ съ най-голѣмо усилие и въ съюзъ съ Тереа продължавалъ войната си въ Тракия не само противъ Керсоблепта, но и противъ атинския пълководецъ Харесъ, защото Филипъ още не се считалъ задълженъ да изпълни условията на току що сключения съ атинянитѣ миръ, докато самолично не се заклѣлъ въ него. Вслѣдствие на това Филипъ прѣвзелъ повечето крѣпости на